

gyakorolt hatását, a környezet megváltozásának befolyását, valamint az ú. n. exoticumok (nem őshonos állatok betelepítése vagy beszívargása) kérdését. A ragadozók kérdésében azt a nézetet vallja, hogy a nemzeti parkokban a ragadozókat nemcsak a biológiai egyensúly fenntartása végett kell megőrizni, de főleg azért is, mert az őshonos állatvilághoz tartoznak és ennek folytán feltétlenül fenn kell maradniok. Ha a többi állatfaj rovására túlságosan elszaporodnak, úgy az egyensúlyt mesterségesen kell helyreállítani. Ezeknek az általános szempontoknak megtárgyalása után minden egyes nagyobb park állatvilágának kérdéseivel foglalkozik és igen életre való javaslatokat tesz. Végül pedig megállapítja a követendő irányelveket. Tekintve, hogy a munka szerzői a nemzeti parkszolgálat tisztviselői és a munkát maga a szolgálat adta ki, remélhető, hogy a szerzők által javasolt irányelveket a gyakorlatban érvényesíti is. A természetvédő területek állatvilágával foglalkozóknak igen melegen ajánlom ezt az állatvilág iránt érzett szeretettel megírott kitünő és alapos könyvet, amelynek kiállítása is méltó tartalmához. Hatvan szebbnél-szebb és tanulságos fénykép díszíti. Ára, mint minden egyesült állambeli hivatalos kiadványnak, igen csekély, 20 cent. A nemzeti parkszolgálat utolsó évi jelentése szerint a sorozatot folytatni fogják.

Br. W. I.

K Ü L Ö N F É L É K

Személyi hírek.

Kiss Ferenc ny. miniszteri tanácsos 50 éves erdészeti szolgálati jubileuma. Ez év január hó elsejével mult ötven éve, hogy Kiss Ferenc ny. miniszteri tanácsos, egyesületünk választmányi tagja, Szegeden megkezdette erdészeti pályafutását. Ez alkalomból a „Szegedi Uj Nemzedék” január 5-i lapszáma igen meglehetősen cikkben emlékezik meg Kiss Ferencről, a „szegedi erdők atyjáról”.

A cikk szakavatott tollal, igaz szeretettől áthatva, költőies stílusban méltatja a szabadtermészetért és erdőért még ma is fiatalos hévvel lelkesedő Kiss Ferencnek a szegedi erdők megtelepítése körül szerzett hervadhatatlan érdemeit. A Városerdő, Bilisics, Dugonics-erdő, Alsó-, Felső ásothalmi erdők, a Cédulás-erdő, Pálffy-erdő, Zsombó és sok más erdőnek létrejötte mind az ő nevéhez fűződik.

A Szeged város jövedelmét fokozó erdők mind élő tanubizonyosságai azoknak a szakszerű és ma már általánosan követett hómokfásítási módszereknek, amelyeket Kiss Ferenc hosszú gyakorlati tapasztalatok alapján kidolgozott és diadalra vitt.

A magunk részéről őszinte örömmel üdvözljük Kiss Ferencet eredményekkel teljes 50 éves jubileuma alkalmából és kívánjuk, hogy kiváló szaktudását hazai erdőgazdaságunk továbbfejlesztése érdekében még sokáig hasznosítsa.

Kiss Ferenc eredményes pályafutása egyben ékesen bizonyítja, hogy az egyhelyben való hosszú szolgálat mily fontossággal bír az erdészethnél, de sajnos, kevés erdésznek adatik meg, hogy ily hosszú időn át is oly kiváló eredményeket mutasson fel, mint aminőket Kiss Ferenc elért.

Wittenberger Géza püspöki urad. erdőmérnök, a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületének titkára, a Magyar Erdőgazda szerkesztője idegen hangzású családi neve helyett a m. kir. belügyminiszter engedélyével a család eredeti, ősi magyar nevét, a „Lády” nevet vette fel.

Schüllinger Béla erdőmérnök, urad. erdőtanácsos, családi nevét belügyminiszteri engedéllyel Márkosi-ra változtatta.

Halálozás. Greger Géza, ny. m. kir. erdőtanácsos, Egyesületünk alapító tagja, 1934. évi december hó 12-én életének 75. évében Pápán elhunyt.

A megboldogult 1859-ben született Bakonyszentkirályon, Veszprém megyében. Középiskolai tanulmányait a zirci ciszt. rend székesfehérvári főgimnáziumában végezte. A selmecbányai bányászati és erdészeti akadémiának 1884. évben történt elvégzése után az egykori sóvári m. kir. erdőredezőségénél mint műszaki díjnok kezdte meg állami szolgálatát, ahol rövidesen m. kir. erdőgyakornokká nevezték ki. Mint erdőgyakornok Sáros, Szepes, Abaúj és Borsod megyékben fekvő kincstári erdők gazdasági üzemterveinek elkészítésében tevékeny részt vett. Később mint m. kir. erdészjelölt a kakasfalvi (Sáros m.) m. kir. erdőgondnokság vezetésével bízott meg, majd 1889. évben áthelyezték a sóvári m. kir. erdőhivatal központjába szolgálattételre. 1890. év elején a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályához Budapestre rendeltetett be, honnan aztán központi erdési minőségben a gödöllői m. kir. erdőhivatalhoz neveztetett ki. 1895. évben a viski m. kir. erdőgondnokság vezetésével bízott meg, az erdőgondnokság megszüntetése után, 1903. évben, a bustyaházai erdőhivatal központjába nyert beosztást, ahol előbb a pénztárnál, 1906. évtől kezdve pedig a központi igazgatásnál mint előadó működött. Közben 1901-ben m. kir. főerdésszé, 1907. évben m. kir. erdőmesterré, 1909. évben m. kir. főerdőmérnökké, 1913-ban m. kir. erdőtanácsossá, 1918. évben m. kir. főerdőtanácsossá neveztetett ki.

A világháború folyamán ismételten is külső hadszíntérré vált máramarosi területeken beállott eseményeket és a világháború szerencsétlen kimenetele után bekövetkezett gyászos összeomlást követő ellenséges megszállások alatt előbb a románok,

Utóbb a csehek által követelt hűségeskü letételének megtagadása miatt történt kiutasítása után 1920. év november havában a pápai járási erdőgondnoksághoz nyert beosztást, ahol 1921. évi március hó végével állandó nyugalomba helyeztetett.

Harminchét évet meghaladó tényleges kincstári szolgáltából a kustyaházai m. kir. erdőhivatal kerületében eltöltött 25 év után fájó szívvel kellett megválnia azoktól az erdőkoszorúza bércektől, hegyeiktől és völgyektől melyekben élete javát töltötte s ahová munkás életének oly szép erdészemlékei kötődtek. Megalkuvást nem ismerő hazafias érzülete azonban nem engedte, hogy idegen impériumnak hűséget esküdjön.

Életének hátralévő idejét csendes visszavonultságban családjá körében, Pápán élte le, emlékezve a magyar edészet régi nagyságáról és dicsőségéről s szívének legfőbb óhajtása az volt, hogy mindez mielőbb visszatérjen.

Béke hamvaira.

Tájékoztató becslési módok a vágható korú erdőkre. A gyakorlati élet némely vonatkozásaiban elegendőnek tart úgynevezett *tájékoztató* becslési adatokat, melyek, bár a valóságtól többé-kevésbé eltérnek, de azon célra, melyre kívántatnak, elegendő pontosságúak, mivel csak tájékoztatásul szolgálnak.

Igen sok esetben áll a szakértő erdész azon feladat előtt, hogy az ilyen tájékoztató — mondjuk hozzávetőleges — adatokat minden nagyobb előkészület nélkül, egyszerre fejben kiszámítva, azonnal meg kell adnia, ha az erdőt ismeri.

Egy példa: Egy erdőbirtokos tájékozásszerzés céljából szakértő-erdészének azonnali megfelelés végett azt a kérdést adja fel, hogy megéri-e n kat. hold fenyveserdejének vágható faanyaga hozzávetőleg az x ezer pengőt, mert bizonyos fizetési kötelezettségének teljesítésére ennyire van szüksége. *Második példa.* Egy hatósági tárgyaláson csupán tájékoztatás végett szükséges annak megállapítása, hogy egy gyári üzem céljaira évente felhasználható x mennyiségű tűzifa állandó termeléséhez az erre alkalmas erdőből hozzávetőlegesen mintegy hány kat. hold erdő volna kiszakítható?

Tegyük fel, hogy ezen kérdések momentán merülnek fel, úgyhogy azokra a szakértő nem készülhetett fel és hogy mégis feladattak, azon feltevással történt, hogy mivel az erdőt ismeri és amúgy is csak hozzávetőleges, illetve tájékoztató adatokra van szükség — azt képes minden nagyobb előkészület nélkül megadni.

A gyakorlati élet sokszor állítja a szakértő erdészt hasonló helyzet elé, az elől nem térhet ki, már saját reputációja érdekében sem.

Hogy mi alapon lehet ily helyzetben a feladatnak megfelelni, szolgáljanak útmutatásul az alábbiak, hol α alatt a lúcfenyő- és jegenyefenyőerdők, β alatt p-dig bükk-, tölgy- és nyírsarjerdők kihasználására érett fatömegeink tájékoztató becslési módjai foglaltatnak.

α A vágható (60 évtől feljebb) korú lú- és jegenyefenyőerdők m^3 -ben kifejezett holdankénti hasznofatömege (M) nagy átlagban egyenlő az állomány korának (A) másfélszeresével kifejezett számértékével. Képletileg kifejezve:

$$M = 1.5 A$$

Bizonyítás. A képletből az tűnik ki, hogy az említett erdőknél a hasznofára vonatkozó átlag növendék holdanként $1.5 m^3$.

Lú- és jegenyefenyőerdőségeink kevés híján közép termőhelyen állanak, hol a termési táblák szerinti átlagnövendék a jelzett vágható korban nagyjában $3 m^3$ kat. holdanként.

Tapasztalat szerint vágható korú fenyveseink átlagos sűrűsége 0.8, ami a termési táblák szerint 1.0 sűrűséggel szemben 20% apadást jelent.

Viszonyaink szerint a kéregre, a hasznofára nem alkalmas csúcsra, továbbá a termelési és szállítási apadéokra és a hibás fákra, mely utóbbiak vágható fenyveseinkben elég nagy mennyiségben fordulnak elő s a korral növekednek: a gyakorlat alapján összesen 30% vehető fel. Az elsorolt címeken az összes apadék a termési táblával szemben tehát 50%.

Az említett $3 m^3$ bruttónak nevezhető átlag növendékből tehát 50%, vagyis $1.5 m^3$ a nettó hasznofára vonatkozó átlag növendék a vágható; ami bebizonyítandó volt.

β Vágásra érett (40 évtől felfelé) korú bükk-, tölgy-, nyírsarj-erdőségeinkben holdanként termelhető tűzifa űm.-tartalma (m) nagyjában egyenlőnek vehető az állomány korának (a) kétszeres számértékével. Képlete:

$$m = 2 a$$

Bizonyítás. A képlet azt fejezi ki, hogy az említett vágásra érett erdőknél holdanként az átlagos tűzifanövendék 2 űm.

Az említett erdőségek kevés híján közép termő helyen állanak termési tábláink szerint nagyjában számított holdankénti $2 m^3$ átlag növendéssel a jelzett vágható korban.

Az átlagos sűrűség ezen korban itt is 0.8-re tehető, termelési és szállítási apadékkal 10%-ra számítható. Ezen címeken tehát 30% lesz az apadás a termelési tábla adataival szemben. Mivel azonban 1 űm. nagy átlagban 70%-a, az $1 m^3$ tömörfának, ezen címen 30% többlet esik a térfogat javára.

Egyfelől tehát a 30% apadás, másfelől ugyancsak térfogati többlet 30% mellett, a számbeli érték változatlanul marad s csak jelentősége változik meg akként, hogy már nem 2 tömörköbméter, hanem 2 űrköbmétert fejez ki. Eszerint tehát számértékileg ugyanannyi az űm.-ben kifejezett átlag növendék, mint amekkora az tömör köbméterben, vagyis 2, ami bebizonyítandó volt.

Fenti α és β alatt foglalt megállapítások, kevés kivétellel az említett erdőségeknél mindenütt használhatók, mert a közép termőhely

jellemzi erdőségeinket és 0,8 átlagos sűrűség domináló a vágható korban.

Példák:

1. N. N. tutajozási engedélyt kér 10 évre, évente szállítandó 10 ezer m³ faanyagra; a fát 700 kat. hold 100 éves erdejéből szándékozik termelni.

A hatósági tárgyaláson szakértőhöz azon kérdés tétetik, hogy megvan-e a kért famennyiség, illetve az megközelítőleg hány m³-re tehető?

Megoldás: $M = 1.5 A$ képlet alapján a holdankénti 150 m³ haszonfatömeg mellett a 700 kat. hold tutajozható faanyaga 105.000 m³, a kérvény etekintetben kifogás alá nem eshetik, meg lévén az évenkénti 10.000 m³ letutajozásra kért famennyiség.

2. Agrárirtokrendezési tárgyaláson kérdés tárgyává tétetik, hogy a lelkész és tanító részére egy középtermőhelyű bükkerdőből, 40 éves turnust feltételezve, hány hold illetmény adandó ki, ha évente 64 ürm. tűzifaszükséglet állapítatott meg?

Megoldás: Egy hold 40 éves vágásból kitelik a β alatti képlet szerint 80 ürm., az évi vágásterület lesz tehát $\frac{64}{80} = 0.8$ kat. hold s ez alapon a kihasítandó terület 32 kat. hold.

Ezek után a jelen értekezés elején említett s valamint más hasonló példák mikénti megoldása sem ütközik nehézségbe.

Hiányos lenne jelen értekezésem, ha a kivételesen előforduló jó és gyenge termőhelyek számítási adatait α és β pontokhoz mellőzném.

A már lefektetett elvek szerint a jó termőhelyen fekvő lúcs- és jegenyefenyő vágható erdőségeknél az α alatti képlet értéke 4 m³ átlag növedéket véve fel, 30%-kal nagyobb, míg a gyenge termőhelyeknél 2 m³-t számítva, 30%-kal kisebb leend. Ha tehát M_I a jó, M_{II} a közép és M_{III} a gyenge termőhelyi osztályok holdján lévő vágható korú fenyvesek haszonfatömegét jelenti, úgy ezek értéke a következő képletek által adható meg:

$$M_I = 2 A$$

$$M_I = 1.5 A, \text{ mely } \alpha \text{ alatt levezetve lett és}$$

$$M_{II} = A$$

A β alatti képlet értéke jó termőhelyen 50%-kal növelendő, gyengén ugyanennyivel apasztandó, mivel az átlag növedék 3, illetve 1 m³-ben fejezhető ezeknél ki:

Itt tehát a jó I, közép II és a gyenge III termőhelyeknél a holdankénti ürm. tűzifamennyiség a vágható korban a következő képletek által adható meg:

$$m_I = 3 a$$

$$m_{II} = 2 a$$

$$\text{mint B. alatt és}$$

$$m_{III} = a$$

Megjegyzem, hogy a bükk- és más faneműekre levezetett I, II, III termőhelyű osztály adatai általán minden viszonyok között megállanak, míg a lúccs- és jegenyefenyőnél a legjobb termőhely ritka esetben kivételesen nagyobb is lehet.

A fentiekben ismertetett módszerrel bárminő vágható faállomány tájékoztatásra szolgáló haszonfa-, illetve tűzifamennyiségét önállóan megállapíthatjuk. Fontos, hogy e célból az illető fanem termési tábláit tanulmány tárgyává tegyük s erdőségünk vonatkozó viszonyait azokkal összehasonlítsuk.

Az erdőmérnöknek feltétlenül szüksége van arra, hogy a saját területére vonatkozó általános képleteket felállítsa, ha hivatása magaslátán meg akar állani.

Ami az egyes fáknak ilyen egyszerű becslését illeti, utalok az „Erdészeti Lapok” 1926. évi április havi füzetében „*Alló fák egyszerű becslésmódjai*” cím alatt foglalt értekezésemre, azon megjegyzéssel, hogy ezen becslési módok a gyakorlat számára már *nem* „tájékoztatók”, hanem elég pontosak.

Bogdán Géza ny. főerdőtanácsos, Brassó.

Az 1934. évi agancskiállítás. A Nemzeti Vadászati Védegyelet az elmúlt év során zsákmányolt vadásztrófeák bemutatására 1934. évi december havában jólsikerült agancskiállítást rendezett. A kiállítás az érdeklődő közönség részére december hó végéig állott nyitva.

Az ideji kiállítás eredménye az előző évekhez viszonyítva úgy számban, mint minőségben némi visszaesést mutat, ami az elmúlt évi abnormális időjárásban leli magyarázatát. A kemény tél utáni korai és hosszú, száraz nyári hőség mindenesetre károsan befolyásolta az agancsok fejlődését. Az eredmény mindazonáltal vadászati viszonyainkat illetőleg kielégítőnek és megnyugtatónak mondható.

Kiállításra került csonka hazánk területéről összesen 47 drb nyílt területi és vadaskerti szarvasagancs, továbbá 19 dámlapát, 58 drb őzagancs, 7 drb muflonszarv, 14 drb vadkanagyar és 1 drb vadaskerti őzagancs.

A régi Magyarország területéről bemutatnak 6 drb szarvasagancsot, 2 drb őzagancsot és 4 drb zergekampót, ezenkívül kiállítottak 4 drb különféle trófeát.

Díjat nyert összesen 26 drb szarvas-, 7 drb dám-, 35 drb őzagancs, 11 vadkanagyar, 6 drb muflonszarv, 2 drb zergekampó.

A csonkamagyarországi szarvas- és őzagancsok közül aranyéremmel csak egy-egy agancs volt kitüntethető. A kiállított őzagancsok a tavaly kiállított agancsoknak ép a fele.

A nyílt területi szarvasagancsok közül az I. díjat (aranyérem) hg Hohenlohe-Oehringen Ágost által, a somogymegyei Szentán területre hozott szarvasbika felsőkoponyával mért 10.55 kg súlyú agancsa nyerte.

A II. díjat (ezüstérem) gróf Pejácsevich Mikó Pál által a somogy megyei Tuskóson lőtt bika 10.70 kg súlyú agancsa kapta.

A III. díjat (ezüstérem) Ágoston Manó által a tolnamegyei Némedi-Hegyháton elejtett bika 9.42 kg súlyú agancsa nyerte.

A IV. díjat (ezüstérem) Kállay Miklós Simongáton (Tolna megyében) lőtt bikájának 8.52 kg súlyú agancsa kapta.

A vadaskerti szarvasagancsok csoportjában örgróf Pallavicini Alfonz Károly 1 ezüst- és 1 bronzérmét nyert.

A régi Magyarország területéről származó agancsok közül a legjobb a gróf Strachwitz által Dédán, a Maros völgyében elejtett bika agancsa, amelynek súlya a felsőkoponyával együtt 10.05 kg.

A gödemesterházaai uradalom által kiállított 3 szarvasagancs mindegyike ezüstérmét kapott.

A bemutatott dámlapátok közül az I. díjat (aranyérem) a gróf Csekronics Endre által Tamásin (Tolna megyében) terítékre hozott dambika agancsa nyerte.

Az őzagancsok közül az I. díjat (aranyérem) Rotherman Hubert komárommegyei kiváló erősségű agancsa nyerte, homlokcsonttal mérve 510 gramm súllyal.

A II. díjat (ezüstérem) Neth Aladár baranyamegyei bakja, a III. díjat (ezüstérem) Somogyi Zoltán ugyancsak Baranya megyében lőtt 411 gramm súlyú bakjának szép agancsa kapta.

A ritkasági díjat a Sztankovánszky Tibor által Kajdascon (Tolna megyében) elejtett félmagasságig összeforrt szárú agancs nyerte.

A muflonszarvak közül gróf Nádasdy Pál Alsópéren lőtt kosával I. díjat (aranyérem) nyert.

A III. díjat (ezüstérem) a Kormányzó Úr Öföméltósága nyerte a Visegrádon lőtt muflonszarvával.

A vadkanagarak közül az I. díjat (ezüstérem) Beniczky Aladár Mosonbélien lőtt kanja nyerte.

Díjat nyert még két retyezáti zergekampó és pedig egy arany- és egy bronzérmét.

Magáról a kiállításról csak a legteljesebb elismerés hangján lehet nyilatkozni. A kiállított művészi festmények és rajzok a kiállítást előnyösen díszítik.

A kiállítás a bemutatott trófeákon kívül főleg a rendezőség fáradhatatlan munkájának köszönheti sikerét.

Erdei csemeteültetőgép. A határtalan lehetőségek országából származik az a hír, amellyel naponként 10.000 drb. csemetét el lehet ültetni. Ma még kísérleteznek a géppel, de amint állítják, nemcsak az ültetés műveletét végzi el automatikusan, hanem az elültetett csemetét még trágyával és vízzel is ellátja. Egyelőre jól tesszük, ha ily híreket kissé kételkedve fogadunk.

(Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1934. évi 49. számából.)

Óriás fatörzsek a Veselben. A Berlinben megjelenő „Holzmarkt” közli, hogy a Vesel szabályozási munkálatai során röviddel ezelőtt Ritzenberg határában egy 50 méter hosszú, 2 méter vastag tölgyfatörzset találtak. Az említett lap közlése szerint ez a törzs nem első képviselője fajának. A Vesel medréből ugyanis már ismételtelen emeltek ki ily faóriásokat. A folyammeder-változások az idők folyamán, úgy látszik, nem egy ily őserdőóriást döntöttek ki és nyeltek el. Könnyen feltehető, hogy ezen a vidéken valamikor egy nagy őserdő állhatott.

Archangelsk, a Szovjetunói fűrész. Amint ismeretes, Oroszországban a jelenlegi kormányzat óriási iparosítási tervei értelmében az erdőgazdaságot is teljesen a faipar szolgálatába állították. Az erdőgazdaságból tisztára fagazdaságot létesítettek, amelynek főcélja az erdősítéssel és állományápolással szemben a fatermelés és a fa feldolgozása. Így többek között óriási fűrésztelepeket létesítettek. A két legnagyobb fűrész az Archangelskben lévő Molotov-fűrész és a stalingrádi Elektroles-fűrész. Az első fűrész nagyságáról könnyen úgy alkothatunk magunknak fogalmat, ha elképzeljük, hogy azon 140 Gatter dolgozik, amelyekben egyedül évenként 1.5 millió m³ hulladékanyag képződik. A fűrészhez tartozó farakodók különbözően több hektárnyi területet foglalnak el. Még oly rakodók is vannak, amelyek 30 hektár kiterjedésűek. A nagy méretek túlzásbavitele végül is odavezetett, hogy a nyersanyagnak a fűrészre való szállítása gyakran megakad és így a fűrészek nem dolgozhatnak teljes üzemmel. A legnagyobb gondok egyikét a hulladékok elhelyezése képezi. Az előállított fűrészárak minősége sem eléggé kifogástalan, habár exportcélokra csak a legjobb minőségek jöhetnek számításba. A belföldi szükségletnek a maradvánnyal kell megelégednie. A belföldi piac azonban annyira faigényes, hogy még a gyengébb minőségű fűrészárakat is símán felveszi.

(Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1934. évi 51—52. számából.)

Csehszlovákia is propaganda segítségével akarja belső fafogyasztását emelni. Az a súlyos helyzet, amelybe a csehszlovák fagazdaság a mindinkább csökkenő németországi kivitel következtében került, már itt is oly törekvéseket von maga után, amelyek a fa belföldi elhelyezésének felemelésére alkalmasak. Éppúgy, mint Ausztriában, itt is oly szabályozások keresztülvitelére törekszenek, amelyek a tűzifa használatát örökéig fakályhák felállítással, továbbá fagázmotorok üzembehelyezésével stb.-vel kívánják előmozdítani. Természetesen Csehszlovákiában is tudják, hogy eredményes propagandához sok pénz és mindenekelőtt idő és kitarás szükséges.

(Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1934. évi 51—52. számából.)

Fát vág a halálsugár. Igen érdekes kísérleteket folytat laboratóriumában egy svájci mérnök. Olyan halálsugarat talált fel, amelyet tetszés szerint lehet irányítani. Mindössze az a találmány hátránya, hogy négy-öt méter távolságnál messzebbre már nem hat. Az élelmes mérnök azonban nem csüggedt. Rájött, hogy míg találmánya hadi célokra alkalmatlan, addig a békeéletben igen jól használható: a halálsugárnak ugyanis az a bámulatos sajátossága van, hogy mint a fűrész pengéje, minden anyagon keresztülhatol, a szerves anyagokat pedig szempillantás alatt megbontja. A mérnök embervastagságú fatörzseket fűrészelt szét találmányával, ami erdészeti szakkörökben nagy feltűnést és érdeklődést keltett.

(Az Uj Magyarország 1935. évi január 3-iki számából.)

Magyarország a negyedik legnagyobb faimportáló állam Európában. A nemzetközi faegyezmény irodájának jelentése szerint Magyarország fabehozata, a behozatali fejkvótát véve alapul, úgy 1932-ben, mint 1933-ban az európai országok favásárlásaiban a negyedik helyet foglalta el, az 1932. évi 822 ezer tonnás és az 1933. évi 578 ezer tonnás faimportjával. A legfontosabb európai faeladó ország Oroszország, ahonnan 1933-ban az egész kivitt mennyiségnek 28.2%-a eredt, utána következnek Finnország (19.4%), Svédország (13.6%), Lengyelország (8.2%), Ausztria (4.8%), Csehország (4.7%), Szerbia (4.5%), Lettország (3.9%) és Románia (3.1%). Az összes európai kivitel 1932-ben 17.573 ezer tonnára, 1933-ban 20.343 ezer tonnára rúgott, az importnak fentebb közzétett, összesen 16.522 ezer tonnát, illetve 19.611 ezer tonnát kitevő mennyiségével szemben. Az európai országok fakereskedelmének mérlege tehát némi aktívummal zárult. Az 1934. év folyamán leginkább fűrészelt fa, fakocka és gömbölyű fa kereslete növekedett, főként Németország, Anglia, Magyarország és Olaszország fokozott vásárlásai folytán. A magyar behozatal az 1934. év első kilenc hónapjában 626.000 tonnát tett ki (a teljes behozatal értékének 11.62%-át), az előző év azonos időszakának 389.000 tenna mennyiségű behozatalával szemben (a behozatal értékének 8.22%-a).

(Az Uj Magyarország 1935. évi január hó 9-iki számából.)

Cserebogár januáriusban. Ez év januárius hó 7-én egyik kaposvári orvos élő cserebogarat hozott nekem, amely az említett napon repült be az orvos szobájának nyitott ablakán. F. M.

Hasonló módon fogott Bodrossi Lajos középiskolai tanár cserebogarat december hó végén Rákospalotán. (Szerkesztőség.)

VEREIN ÖSTERREICHISCHER NATURSCHUTZ
Wien, I. Herrengasse 9. Fernruf: U 20—5—20, Klappe 183.

Sz.: 87/ver.

Tárgy: Osztrák természetvédelem,
egyesületi szerv.

Magyar királyi földművelésügyi minisztérium
(Természetvédelmi osztály)

B u d a p e s t.

Tévedések elkerülése végett tisztelettel értesítjük, hogy a hivatalos osztrák természetvédelmi körök egyesületi szerve (a természetvédelem osztrák országos szakköreinek állandó képviselője) egyedül és kizárólag a

„Wien Österreichischer Naturschutz”

Wien, I. Herrengasse Nr. 9.

Ennek az egyesületnek ezidő szerint az első elnöke alulirott, a II. és III. elnökei dr. Fritz Knoll és dr. Paul Krüger egyetemi tanár urak.

Alulirott az egyesületi vonatkozású természetvédelmi iratoknak, kérdéseknek stb. kizárólag a következő címre való irányítását kéri: „Verein Österreichischer Naturschutz, z. H. des I. Vorsitzenden, Hofrat Prof. dr. G. Schlesinger, Wien I. Herrengasse 9.”

Kéri ennek az értesítésnek a természetvédelmi szervekkel és egyesületekkel stb. való közlését (esetleg szaklapjaik útján).

A legkiválóbb tisztelettel

Wien, 1934 november.

Schlesinger,
s. k.

A másolat hitelül:

Budapest, 1935 január 10.

Lehóczky János
min. shiv. igazgató.